

ภาคเอกชนร่วมระดมความคิดเห็นทิศทางแผนฯ 11

ภาคเอกชนที่หน่วยงานภาครัฐควรมีการประสาน บูรณาการการวางแผนร่วมกันให้มากยิ่งขึ้น และให้มีการเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ระดับชาติกับแผนระดับปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ อย่างเป็นระบบ รวมทั้งต้องมีการกำหนดแผนที่นำทาง และปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐจากผู้กำกับดูแลมาเป็นผู้สนับสนุน และส่งเสริมการขับเคลื่อนภาคการผลิต

เมื่อเร็วๆ นี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดประชุม ระดมความคิดเห็นของภาคเอกชนต่อร่างทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ณ สศช. เพื่อสร้างกระบวนการทางการพัฒนาประเทศมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาฯ

ฉบับที่ 11 ให้มีความสมบูรณ์ครอบคลุมในทุกมิติ มีเอกภาพ และการบูรณาการ การพัฒนาของภาคส่วนต่างๆ โดยผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทน จากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ดร.อำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวว่า ผู้ร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ กรอบแนวคิดและทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยมีความเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ ดังนี้

ภาคอุตสาหกรรม ควรเน้นการประสาน บูรณาการ การวางแผนระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มากยิ่งขึ้น และมีการ เชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ระดับชาติกับแผนระดับปฏิบัติ ของหน่วยงานต่างๆ อย่างเป็นระบบ รวมทั้งกำหนดให้มี แผนที่นำทาง (Road Map) แผนปฏิบัติการ (Action Plan) และแผนงาน/โครงการ (Blueprint) รองรับอย่างชัดเจน ตลอดจนกำหนดตัวชี้วัดและระบุประเด็นปัญหาอย่าง ตรงไปตรงมา ปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานเพื่อสร้างเศรษฐกิจสมดุล โดยปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐ

จากผู้กำกับดูแล เป็นผู้สนับสนุนและส่งเสริมการขับเคลื่อนภาคการผลิต รวมทั้งควรมีการส่งเสริมภาค SMEs อย่างจริงจัง และจัดทำแผนลดจำนวนคนยากจน แผนการเพิ่มผลผลิตเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก

นอกจากนี้ ภาครัฐควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมมีมาตรการจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัยและพัฒนา มากขึ้น มีการบริหารจัดการแบบองค์รวม ลดขั้นตอนของกระบวนการทำงานและเอกสารต่างๆ ลง และให้มีลักษณะเบ็ดเสร็จในจุดเดียว ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างจริงจัง โดยเฉพาะการส่งเสริมให้คนไทยเป็นเจ้าของกิจการเกี่ยวกับการบริการที่สืบเนื่องมาจากภูมิปัญญาไทย และควรมีการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาและปฏิรูปครู โดยผลิตครูที่มีคุณภาพ ปรับระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ยกย่องคุณภาพโรงเรียนในภูมิภาค ส่งเสริมการพัฒนาคนให้เป็นคนดีและมีจริยธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน

สำหรับภาคบริการ (ท่องเที่ยว) นั้น ควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนในสังคม โดยเฉพาะการให้การสนับสนุนหรือยกระดับความเป็นอยู่ของกลุ่มประชากรที่มีระดับรายได้ต่ำ โดยภาคเอกชนสามารถช่วยแก้ไขปัญหาได้โดยผ่านกลไกและกระบวนการต่างๆ เช่น การบ่มเพาะผู้ประกอบการใหม่ การสร้างระบบพี่เลี้ยง การเตรียมการรองรับการเปลี่ยนผ่านเส้นทางอาชีพโดยเฉพาะจากภาคเกษตรสู่ภาคการผลิตอื่นๆ

ทั้งนี้ การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในระยะที่ผ่านมา มุ่งเน้นเพื่อตอบสนองเป้าหมายด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยอาศัยทุนเดิมที่มีอยู่คือทุนทางธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบตามมาอย่างมากแต่ประเทศไทยยังมีโอกาสในด้านการท่องเที่ยว จึงควรใช้โอกาสนั้นพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบหรือสร้างกลไกในการบริหารจัดการความเสี่ยงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ชัดเจน โดยอาศัยความร่วมมือ

ระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องมีการจัดการตามมาตรฐานระดับสากล ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่ที่เป็น SMEs ควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก รวมทั้งมีการปรับมิติด้านการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับระดับชุมชน เพื่อให้เกิดการกระจาย

การพัฒนาไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้ทั่วถึง ปรับบทบาทของภาครัฐจากการควบคุม ดูแล กำกับ เป็นการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว และสร้างความเข้มแข็งของภาคเอกชน

เลขาธิการฯ กล่าวต่อไปว่า ภาคเอกชนชี้ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศควรให้ความสำคัญใน 4 เรื่อง คือ (1) การปรับโครงสร้างหรือบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้มีภารกิจเชื่อมโยงและสนับสนุนภาคเอกชน (2) การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ใช่เฉพาะบุคลากรภาคเอกชน แต่หมายรวมถึงท้องถิ่นและชุมชนด้วย (3) การเพิ่มบทบาทความรับผิดชอบของหน่วยงานในระดับจังหวัด ในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวของจังหวัดและท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ ไม่ใช่เป็นภารกิจของหน่วยงานส่วนกลางเท่านั้น และ (4) ส่งเสริมให้นวัตกรรม ICT มาเป็นเครื่องมือในการเจาะตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เพื่อช่วยส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวไทยให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทั้ง 3 ระดับ คือ (1) ระดับอุตสาหกรรมทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน (2) ระดับโรงงานควรเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเอกชน และ (3) ระดับบุคคลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร

.....

29 กรกฎาคม 2553